

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК СРБИЈЕ

ГОДИНА I — БРОЈ 39

24 НОВЕМБРА 1945 — БЕОГРАД

ЦЕНА ПО ТАБАКУ 4.— ДИН.

803.

На основу тач. 1, 4 и 8 Одлуке Велике антифашистичке народне и окупационе скупштине Србије о конституисању Антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије као врховног законодавног и извршног органа државне власти демократске Србије, у вези са чл. 3 Закона о изменама и допунама ове Одлуке, и на основу предлога савезног Закона о аграрној реформи и колонизацији од 23 августа 1945 године, Председништво Народне скупштине Србије доноси

ЗАКОН

О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И УВЕШТАШЉОЈ КОЛОНИЗАЦИЈИ

1 ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1

Као земљорадник сматраће се оно лице, које је пре 10 јула 1945 године на све до ступања на снагу овога Закона испуњавало један од следећих услова:

1) Да само или са својом породицом обрађује своју или туђу земљу, или своју земљу уз употребу најамне радне снаге ако и само са својом породицом живи на својој земљи и учествује финансијски у радовима на газдинству и једино му је занимање земљорадња.

2) Власници земље који поред обрађивања земље раде као радници, занатлије или као сеоске занатлије, као и исељеници чије породице живе на земљи и обрађују је.

3) Земљорадничке, радничке и занатлијске породице, које су услед рата или других околности остале без довољно радне снаге и које су принуђене да земљу дају другим лицима на обраду.

Члан 2

Као обрадива земља сматраће се земљиште под ораницом, виноградом, воћњаком, ливаком и вртом, као и они пашњаци, који су погодни за непосредну обраду.

II ЕКСПРОПРИЈАЦИЈА

Члан 3

Да би се створио земљишни фонд за извођење аграрне реформе и колонизације као и ради остварења циљева предвиђених у чл. 11 и 21 савезног Закона о аграрној реформи и колонизацији од 23 августа 1945 године, одузмеће се од садашњих власника и прећи у руке државе ова пољопривредна и шумска добра:

1) Велики поседи, тј. таква пољопривредна и шумска добра чија укупна површина прелази 45

хектара, односно 25 хектара обрадиве површине, уколико власник није земљорадник.

2) Земљишни поседи у власништву банака, предузећа, деоничарских друштава и других приватно-правних лица, изузимајући делове ових земљишта који ће се оставити власницима за индустријске, грађевинске, научне, културне и друге друштвено корисне сврхе, о чему ће одлуку доносити министар аграрне реформе и колонизације.

Под одредбе овога члана не спадају земљишта, која су заједничка својина земљаних заједница, имовних општина, села, општина, братстава, племена и државе.

3) Земљишни поседи црква (богомolja), манастира, верских установа и свих врста задужбина, световних и верских.

Од постојећих посела појединих богомolja, манастира и верских установа одузмеће се само вишак преко 10 хектара њихове укупне површине њива, бањити, винограда, воћњака, утрина и шума. Верским установама (црквама, манастирима, црквеним властима) већег значаја или веће историјске вредности оставиће се од садашњег њиховог посела до 30 хектара обрадиве земље и до 30 хектара шуме. Одлуку по овоме, а на предлог окружног народног одбора и по мишљењу земљског министра просвете доноси министар аграрне реформе и колонизације.

4) Земљишни поседи, који су у току рата остали ма из ког разлога без власника и правног наследника.

5) Вишак земљорадничких посела изнад законом одређеног максимума.

6) Вишак посела изнад 3 хектара, а код искључиво шумских посела изнад 5 хектара чији власници нису земљорадници по овом Закону, а посели је мањи од максимума одређеног у тач. 1 овог члана.

Члан 4

Земља која се одузима по чл. 3 овога Закона тач. 1, 2, 3, 4 одузима се у целини заједно са свим зградама и постројењима на њој, са целокупним живим и мртвим пољопривредним инвентаром, који се затекао на поседу на дан 28 августа 1945 године и то без икакве накнаде власницима.

Црквама (богомoljaма), манастирима и верским установама оставиће се сразмеран део зграда, инвентара и прилога према остављеном земљишту у смислу тач. 3 чл. 3.

У случају када се одузима само вишак земље (чл. 3 тач. 5 и 6 овог Закона) власнику ће се исплатити накнада за одузету земљу у висини средњег једногодишњег приноса.

Када се одузима вишак земље (чл. 3 став 5 и 6) дотадашњем власнику оставиће се максимум сразмерно по културама, 50%, земљишта које се

оставља као максимум може да бира власник, а 50% му одређују органи, који врше експропријацију. Изузетно од овог прописа, власник може задржати воћњаке и винограде до одређеног максимума. У случају да је део земљишта погодан за јавне сврхе — по одлуци месних власти, — власник не може изабрати ово земљиште.

Члан 5

Максимум земљорадничког поседа, који ће остати власништво земљорадника, одредиће се у границама од 20 до 35 хектара обрадиве, рачунајући ту и окућницу, или до 45 хектара укупне површине. Органи за извршење експропријације одредиће максимум за сваки поједини случај, с обзиром на квалитет и плодност земљишта и врсту културе.

Одредбе о експропријацији вишка земљишта преко максимума, који се оставља земљорадничким породицама, примењиваће се у случају породичних задруга тако, да ће се свака ужа породица која је била члан задруге на дан 28 августа 1945 године и која има право на свој део у случају деобе задруге, сматрати самосталном земљорадничком породицом, тј. као да је већ одељена.

Ово одређивање максимума за породичне задруге не утиче ни у ком случају на начин евентуалне касније деобе задруге.

Члан 6

Вишак поседа из чл. 3 тач. 6 вратиће се члановима породице ако су земљорадници, родитељима, деди, баби, браћи, сестрама, унучадима, стрицу и његовој деци, с тим да у том случају њихов укупни посед не може прећи максимум одређен чл. 5 овог Закона.

Накнада предвиђена ст. 3 чл. 4 неће се у овом случају искористити догађањем власнику.

III ЗЕМЉИШНИ ФОНД

Члан 7

У земљишни фонд аграрне реформе и унутрашње колонизације, по узимању земље по чл. 11 и 27 савезног Закона о аграрној реформи и колонизацији од 23 августа 1945 године улази:

1) Земља експроприсана по чл. 3 овог Закона.
2) Земља држављана немачког Рајха и лица немачке народности конфискована према Одлуци Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије од 31 новембра 1944 године, која није одређена за насељавање бораца по чл. 18 савезног Закона о аграрној реформи и колонизацији од 28 августа 1945 године.

3) Земљини посед народних непријатеља и других лица који је конфискован на основу извршне судске пресуде.

4) Земља коју држава издвоји из свог власништва у циљу додељивања сиромашним земљорадницима.

IV ДОДЕЉИВАЊЕ ЗЕМЉЕ

Члан 8

Земља из земљишног фонда додељује се слободно од свих дугова и терета. Власник остаје дужан сразмерно делу који му је остао у власништву.

Кад се вишак земље, који се одузима, враћа члановима породице (чл. 6 ст. 1) дугови и терети

пренеће се сразмерно на нове власнике уколико су учествовали ради поседа.

Члан 9

Цена земљишта, које ће добити аграрни интересенти, срачунаће се у смислу чл. 14 савезног Закона о аграрној реформи и колонизацији од 28 августа 1945 године тако, што ће се целокупна сума издата за накнаду по чл. 4 ст. 3 овог Закона на територији Србије разделити на земљишне фондове, узимајући у обзир квалитет и плодност земљишта и месне прилике.

Члан 10

Земља из овог фонда додељиваће се, сходно прописима савезног и овог Закона и Уредбе о реду присвајања у додељивању земље од 2 септембра 1945 године, првенствено интересентима у месту и близини околини тако да са осталим делом њиховог газдинства, уколико га имају, чини приредну целину.

Министар аграрне реформе и колонизације одредиће која ће се површина из земљишног фонда у једном месту доделити интересентима из тога места, а која ће се површина доделити интересентима из околних места, односно задријати за унутрашњу колонизацију.

Шеме ће се додељивати по одредбама посебног закона.

Члан 11

Месним, односно градским народним одборима може министар аграрне реформе и колонизације доделити из земљишног фонда земљу која омета искоришћавање постојеће заједничке земље, или смета комуникацијама, или је погрешна за наводњавање или одводњавање, или за друге опште корисне сврхе.

Члан 12

Аграрним интересентима додељиваће се највише толико земље, — да заједно са њиховом сопственом њихов посед не износи више од 5 хектара обрадиве земље.

Ако се земља налази у близини већих градова као београдска и са интензивном културом, максимум додељиве површине износиће толико да аграрни интересент са својом земљом има највише 2 хектара.

Која ће се површина доделити одредиће у сваком поједином случају органи за извршење експропријације, имајући у виду величину фонда, квалитет и плодност земљишта, број чланова породице, као и то да ли се земља додељује земљораднику, без земље или са недовољно земље.

Члан 13

Уколико има погодних земљишта, могу се из државног фонда доделити комунитетна обрадива земља за београдско искоришћавање групама неземљорадника: радника и намештеника разних предузећа, надлештава и установа. Ова земља додељује се по захтеву радничко-намесничких претставника, који ће упутити захтев Министарству аграрне реформе и колонизације. Највише се може доделити до 2 ара на породицу.

Земљиште додељено на искоришћавање по овом члану остаје власништво државе.

Министар пољопривреде прописаће нарочитом уредбом начин коришћења овог земљишта.

И. СІРОВОТІНЬЕ АГРАРНЕ РЕФОРМЕ И УНУТРАШЊЕ КОЛОНИЗАЦИЈЕ

Члан 14

Као аграрни интересент сматраће се у првом реду земљорадничка породица без земље, затим та недовољно земље за издржавање с тим да нема већи посед од 5 хектара. За појам породице важе одредбе чл. 5 ст. 2 овог Закона.

Члан 15

Аграрни интересенти, који желе да добију земљу, пријављују се своме месном одбору, који ће саставити списак са подацима о њиховом имовном и породичном стању, занимању, као и узети изјаву од интересента о томе да ли жели или не да се исели из тога места, уколико би му била додељена земља у другом месту као колонисти.

За аграрне интересенте, који се налазе у Југословенској армији, пријаву ће извршити чланови њихове породице. Уколико такав аграрни интересент нема лика од породице, месни народни одбор ће, по својој сањану и по званичној дужности, увести у списак такве аграрне интересенте.

Члан 16

Месни народни одбор извршиће све претходне радње и дужности за одржавање расправе за експропријацију, т. ј. прикупље податке о правном и фактичном стању посела који спадају под удар аграрне реформе.

Срески народни одбор делегираће једно лице, које ће присуствовати расправи о експропријацији као саветодавни орган. Месни народни одбор заказује расправу и њоме руководи у споразуму са одређеним делегатом среског народног одбора и објавити је на уобичајени начин најкасније 3 дана пре расправе. Месни одбор тежиће да све расправе сврши истог дана, а уколико то не буде могуће, да их сврши у што краћем року.

Расправа ће се одржати на збору месних аграрних интересената.

Члан 17

За сваки посед, који по прописима Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији спада под удар аграрне реформе, извршиће се расправа ради утврђивања фактичког и правног стања по парцелама са катастарским ознакама, површинама и културама. На расправу треба позвати и власника посела. Расправа ће се одржати и у случају ако позвати власник на расправу не дође нити пошаље свога заступника.

После расправе доноси се одлука да ли се посед експроприше у целини (чл. 3 тач. 1, 2, 3 и 4) или се експроприше само део (чл. 3 тач. 5, 6). У овом последњем случају доноси се одлука о томе које се земљиште оставља власнику земљишта на име максимума, колика је његова укупна површина по културама, а које се земљиште експроприше у корист фонда.

Код случајева предвиђених тач. 1, 2, 3 и 4 чл. 3 месни народни одбор одредиће одмах комисију од 3 члана, од којих бар један мора бити из реда аграрних интересената, која ће инвентарисати мртви и живи инвентар и старати се о њему до његове поделе уколико није постављен привремени управитељ. Инвентарисање се неће поново вршити уколико је раније проведено, а стање се није изменило.

Члан 18

Одлуку о експропријацији у корист фонда доноси месни народни одбор непосредно по завршеној расправи и проглашује је у месту на уобичајени начин у року од 2 дана.

Ако се неки посед налази на територијалној надлежности више месних односно среских народних одбора, расправа ради утврђивања објекта вршиће се код појединих месних народних одбора са њихових подручја, а одлуку о експропријацији на целом поседу доноси срески, односно окружни народни одбор. У случају да се посед налази на територији више округа, одлуку доноси министар аграрне реформе и колонизације.

Члан 19

Власнику посела, као и сваком другом лицу дозвољена је писмено образложена и стварним доказима снабдевена жалба преко месног, односно среског или окружног народног одбора аграрном суду при окружном народном одбору у року од 3 дана од дана јавног обнародовања одлуке. Месни аграрни интересенти могу жалбу изјавити и у записнику код месног народног одбора.

Месни, односно срески или окружни народни одбор дужан је да жалбе са свима односним списима и својим неопходним извештајем и образложеним предлогом достави у року од 3 дана аграрном суду при окружном народном одбору, ради доношења коначне одлуке.

Месни, односно срески или окружни народни одбор доставиће одлуку аграрном суду и кад нема жалбе. Аграрни суд доставиће гласис своје правоснажне одлуке народном одбору који је довео правоснажну одлуку и Министарству аграрне реформе и колонизације.

Члан 20

Аграрни суд при окружном народном одбору разматраће и одлучиваће у другом степену по одлукама о експропријацији и жалбама. Противу његове одлуке нема места жалби.

Аграрни суд сачињавају: председник и два члана које предлаже окружни народни одбор. Председника, по могућству привника, и чланове суда именује министар аграрне реформе и колонизације од предложених чланова.

Аграрни суд може позвати и потребне стручњаке (геометра, пољопривредног, шумарског, водноца земљишних књига и др.), који ће у тим случајевима имати саветодавни глас.

Администрацију овог суда водиће одсек за аграрну реформу, који ће се у ту сврху основати код окружног народног одбора.

Члан 21

После правоснажности одлуке о експропријацији на захтев аграрног суда брине се у земљишним књигама по службеној дужности забрана отуђивања и оптерећивања са земљишта које је остављено власнику на име максимума, уколико су те забране стављене због промена о аграрној реформи. Исто тако брину се и сви серти укључени у земљишних књига на земљишту које се експроприше, изузев код случаја из чл. 6 ст. 1.

Члан 22

Ако због извршене експропријације буде потребно установити нове службености, како на земљишту које је остављено власнику посела на име максимума, тако и на земљишту које се експро-

М. СПРОВОЂЕЊЕ АГРАРНЕ РЕФОРМЕ И УНУТРАШЊЕ КОЛОНИЗАЦИЈЕ

Члан 14

Као аграрни интересенти сматраће се у првом реду земљорадничка породица без земље, зитим са недовољно земље за издржавање с тим да нема већи посед од 5 хектара. За појам породице важе одредбе чл. 3 ст. 2 овог Закона.

Члан 15

Аграрни интересенти, који желе да добију земљу, пријавиће се своме месном одбору, који ће саставити списак са подацима о њиховом имовном и породичном стању, занимању, као и узети изјаву од интересента о томе да ли жели или не да се исели из тога места, уколико би му била додељена земља у другом месту као колонисти.

За аграрне интересенте, који се налазе у Југословенској армији, пријаву ће издати чланови њихове породице. Уколико такав аграрни интересент нема никога од породице, месни народни одбор ће, по својој спљашу и по властитој дужности, увести у списак такве аграрне интересенте.

Члан 16

Месни народни одбор извршиће све претходне радње и припреме за одржавање расправе за експропријацију, и прикупиће податке о правном и фактичком стању поседних који спадају под удар аграрне реформе.

Срески народни одбор делегираће једно лице, које ће присуствовати расправи о експропријацији као саветодавни орган. Месни народни одбор заказаће расправу и њоме руководити у споразуму са одређеним делегатом среског народног одбора и објавити је на уобичајени начин најкасније 3 дана пре расправе. Месни одбор тежиће да све расправе сврши истога дана, а уколико то не буде могуће, да их сврши у што краћем року.

Расправа ће се одржати на збору месних аграрних интересената.

Члан 17

За сваки посед, који по прописима Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији спада под удар аграрне реформе, извршиће се расправа ради утврђивања фактичког и правног стања по парцелама са катастарским ознакама, површинама и културама. На расправу треба позвати и власника поседна. Расправа ће се одржати и у случају ако позвати власник на расправу не дође нити пошаље свога заступника.

После расправе доноси се одлука да ли се посед експроприше у целини (чл. 3 тач. 1, 2, 3 и 4) или се експроприше само део (чл. 3 тач. 3, 5, 6). У овом последњем случају доноси се одлука о томе које се земљиште оставља власнику земљишта на име максимума, колика је његова укупна површина по културама, а које се земљиште експроприше у корист фонда.

Код случајева предвиђених тач. 1, 2, 3 и 4 чл. 3 месни народни одбор одредиће одмах комисију од 3 члана, од којих бар један мора бити из реда аграрних интересената, која ће инвентарисати мртви и живи инвентар и старати се о њему до његове поделе уколико није постављен привремени управитељ. Инвентарисање се неће позово вршити уколико је раније проведено, а стање се није изменило.

Члан 18

Одлуку о експропријацији у корист фонда доноси месни народни одбор непосредно по завршеној расправи и проглашује је у месту на уобичајени начин у року од 2 дана.

Ако се неки посед налази на територијалној надлежности више месних односно среских народних одбора, расправа ради утврђивања објекта вршиће се код појединих месних народних одбора са њихова подручја, а одлуку о експропријацији на целом поседу доноси срески, односно окружни народни одбор. У случају да се посед налази на територији више округа, одлуку доноси министар аграрне реформе и колонизације.

Члан 19

Власнику поседна, као и сваком другом лицу дозвољена је писмено образложена и стварним подацима снабдевена жалба преко месног, односно среског или окружног народног одбора аграрном суду при окружном народном одбору у року од 3 дана од дана јавног обнародовања одлуке. Месни аграрни интересенти могу жалбу изјавити и у записници код месног народног одбора.

Месни, односно срески или окружни народни одбор дужан је да жалбе са свима односним списима и својим исцрпним извештајем и образложеним предлогом достави у року од 3 дана аграрном суду при окружном народном одбору, ради доношења коначне одлуке.

Месни, односно срески или окружни народни одбор доставиће одлуку аграрном суду и кад нема жалбе. Аграрни суд доставиће пренес своје правоснажне одлуке народном одбору који је довео процесну одлуку и Министарству аграрне реформе и колонизације.

Члан 20

Аграрни суд при окружном народном одбору разматраће и одлучиваће у другом степену по одлукама о експропријацији и жалбама. Против његове одлуке нема места жалби.

Аграрни суд сачињавају: председник и два члана које предлаже окружни народни одбор. Председника, по могућству првника, и чланове суда именује министар аграрне реформе и колонизације од предложених чланова.

Аграрни суд може позвати и потребне стручњаке (геометра, пољопривредног, шумарског, водоца земљишних књига и др.), који ће у тим случајевима имати саветодавни глас.

Администрацију овог суда водиће одсек за аграрну реформу, који ће се у ту сврху основати код окружног народног одбора.

Члан 21

После правоснажности одлуке о експропријацији на захтев аграрног суда брине се у земљишним књигама по службеној дужности забрана отуђивања и оптерећивања са земљишта које је остављено власнику на име максимума, уколико су те забране стављене због преноса о аграрној реформи. Исто тако брину се и сви дерети укључени у земљишне књиге на земљишту које се експроприше, изузев код случаја из чл. 6 ст. 1.

Члан 22

Ако због извршене експропријације буде потребно установити нове службености, како на земљишту које је остављено власнику поседна на име максимума, тако и на земљишту које се експро-

Додељивању испарцелисаног земљишта утврђеним аграрним субјектима.

Одлука о коначном додељивању земљишта доноси се на име оног лица, коме је земљиште додељено, а ако је то лице у међувремену умрло, на име чланова његове кућне заједнице, који су са њиме утврђени за аграрне субјекте. У сваком случају додељено земљиште сматраће се заједничком својином свих таквих чланова кућне заједнице.

Одлука садржи:

- а) презиме и име утврђеног аграрног субјекта са очевим именом и местом становања;
- б) имена и презимена свих чланова кућне заједнице;
- в) презиме и име бившег земљишно-књижног власника поседа и место његовог становања;
- г) земљишно-књижну ознаку експроприсаног земљишта, површину и културе;
- д) висину отштете коју има да прими бивши власник за експроприсано земљиште (чл. 4 ст. 3), уколико је сачуната;
- е) одредбе за остале уписе у земљишне књиге, предвиђене чл. 21, 22 и 39 овога Закона.

Члан 34

Одлука из чл. 33 доставља се бившем земљишно-књижном власнику експроприсаног земљишта и свим аграрним субјектима у чију је корист вршена експропријација.

Против ове одлуке дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана уручења одлуке преко месног народног одбора аграрном суду при окружном народном одбору.

Члан 35

По истеку рока за жалбу, а ако ова није уложена, месни народни одбор доставиће најдаље за 5 дана по један примерак своје одлуке Министарству аграрне реформе и колонизације, аграрном суду при окружном народном одбору, надлежној катастарској управи и земљишно-књижном суду.

Ако је уложена жалба, месни народни одбор доставиће најдаље за 5 дана све списе са жалбом и нападнутом одлуком (одлуком у 5 примерака) аграрном суду при окружном народном одбору.

Аграрни суд доставиће своју коначну одлуку месном народном одбору, надлежној катастарској управи, земљишно-књижном суду и Министарству аграрне реформе и колонизације, а један примерак задржаће за своју архиву.

Месни народни одбор објавиће на уобичајени начин препис коначне одлуке аграрног суда, а препис ове одлуке издаваће заинтересованима на њихов захтев.

Члан 36

Додељено земљиште прелази у приватну својину лица коме је додељено, и одмах по извршењу одлуке из чл. 33 овог Закона уписаће се у земљишне књиге.

Члан 37

На земљишту из фонда одређеног за колонизацију по чл. 10 тач. 2 овога Закона извршиће се унутрашња колонизација.

Одлуку за сваки поједини случај, где ће и колико колониста добити земље, донеше министар аграрне реформе и колонизације.

Трошкови унутрашње колонизације падају на терет буџета Србије.

Члан 38

Поступак за извршење унутрашње колонизације прописане уредбом министар аграрне реформе и колонизације.

Члан 39

Земљиште додељено по овом Закону не може бити у року од 20 година раздвојено, продано, дано у закуп, заложено, ни даровано ни у целини ни делимично. Овај рок тече од дана уписа у земљишне књиге.

Ова забрана унеће се у земљишне књиге у часу уписивања земљишта на име лица коме је додељено.

Изузетно од наређења из ст. 1 дозвољена је замена-трампа за друго земљиште исте вредности, а по одобрењу окружног народног одбора. У овом случају сви укњижени терети из овог члана преносе се на замењено земљиште.

VI ПРЕЛАЗНА НАРЕЂЕЊА

Члан 40

Уговори о закупу и пазакупу на земљишту које се овим Законом експроприше раскидају се.

Члан 41

Ако је земљиште треће лице поорало или делимично обрадило, нови власник је дужан да му исплати накнаду по споразуму или ону коју ће одредити месни народни одбор, а ако за то нема могућности важи одредба следећег става овог члана.

Ако је треће лице већ поорало, засејало или обрадило земљиште које се овим Законом експроприше, сматраће се наполицарем новог власника према уредби о наполици, уколико се заинтересовани друкчије не споразумеју. Код наполице по овом члану неће се одбијати ништа за фонд по уредби о наполици, већ се тај део исплаћује власнику.

Власнику експроприсаног поседа не признаје се никаква накнада за већ извршене радове и посејано семе.

Члан 42

Ако се установи да је аграрни субјект добио више земље него што му припада, одузме му се само вишак и сносиће трошкове које је изазвао својом кривицом.

Члан 43

Свуда где се у овом Закону спомињу земљишне књиге и катастарске ознаке, у крајевима где још нису установљене земљишне књиге подразумеваће се одговарајуће књиге и ознаке.

Члан 44

Сви поднесци, молбе и решења у вези са овим Законом, уколико се односе на додељивање земље, ослобађају се од таксе. Аграрни интересенти ослобођени су такса и кад подносе молбе и жалбе у вези са овим Законом где је то предвиђено и када се не ради о додељивању земље.

Члан 45

Уколико овим Законом нису обухваћене поједине одредбе савезног Закона о аграрној реформи и колонизацији од 23 августа 1945 године примењиваће се одредбе савезног закона.

Члан 16

Овлашћује се министар аграрне реформе и колонизације да по потреби доноси правилнике и издаје упутства и тумачења за извршење овог Закона.

Члан 47

Овај Закон ступа на снагу кад се објави у „Службеном гласнику Србије“.

Претседништво Народне скупштине Србије

Бр. 2278

У Београду, 14 новембра 1945 године

Претседник,

Др. Синиша Станковић, с. р.

Секретар,

Др. Мил. Влајковић, с. р.

304.

ОДЛУКА

ПРЕТСЕДНИШТВА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ СРБИЈЕ О ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНОВА ПОСЛОВНОГ ОДБОРА ГЛАВНОГ САВЕЗА СРПСКИХ ЗЕМЉОРАДНИЧКИХ ЗАДРУГА

Претседништво Народне скупштине Србије, на својој седници од 14 новембра 1945 године по указаној потреби а на предлог Претседника Народне владе Србије, донело је следећу:

ОДЛУКУ

Да се досадњим чланови Пословног одбора Главног савеза српских земљорадничких задруга разреши дужности и да се у овај Одбор именују следећа лица:

Претседник: Миливоје Павковић, земљорадник.

Попредседник: Косан Павловић, земљорадник. Управник: Новица Петровић, учитељ.

Чланови: Ахим Ивановић, земљорадник; Бранко Ракић, учитељ; Костадин Лукић, земљорадник; Милица Ранковић, учитељ и Драгољуб Вељановић, учитељ.

У Београду, 16 новембра 1945 године

Бр. 2376

Претседништво Народне скупштине Србије

Претседник,

Др. Синиша Станковић, с. р.

Секретар,

Др. Мил. Влајковић, с. р.

305.

На основу члана 6 Закона о Народној влади Србије од 8 августа 1945 године, а на предлог Министра шума Србије, Народна влада Србије доноси:

УРЕДБУ

О СТАВЉАЊУ НА СНАГУ УРЕДБЕ О ЗАШТИТИ ШУМА ОД 25 АВГУСТА 1945 ГОДИНЕ

Члан 1

Ставља се на снагу Уредба о заштити шума од 25 августа 1945 године која је објављена у „Службеном гласнику Србије“ бр. 27 од 1 септембра 1945 године.

Члан 2

Ова Уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Србије“.

В. С. Бр. 23

15 новембра 1945 год.

Београд

Претседник Народне владе Србије,

Др. Б. Нешиковић, с. р.

Пови потпредседник Миливоје Буровић, с. р., Други потпредседник Станислав Лошковић, с. р., Министар унутрашњих послова, Момчило Марковић, с. р., Министар правосудја, Милош Царевин, с. р., Министар просвете Митро Митровић-Билаз, с. р., Министар финансија, Петар Станковић, с. р., Министар индустрије и рударства, Др. Миливоје Перовић, с. р., Министар трговине и снабдевања, Милентије Поповић, с. р., Министар пољопривреде, Милан Силванић, с. р., Министар шума, Др. Милош Московљевић, с. р., Министар народног здравља, Др. Угљеш Јекић, с. р., Министар социјалне политике, Живојин Ђорђевић, с. р., Министар грађевина, Алекса Томић, с. р.

306.

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ

О ПРИМЕНИ ОДРЕДАБА УРЕДБЕ О РЕГУЛИСАЊУ ПРИНАДЛЕЖНОСТИ ИЗАБРАНИХ ПРЕТСЕДНИКА И СУДИЈА (ЧЛАНОВА СУДА) И НАКНАДИ ТРОШКОВА ПРИСУДИТЕЉИМА НАРОДНИХ СРПСКИХ И ОКУЖНИХ СУДОВА СРБИЈЕ НА ДРЖАВНЕ ПЕНЗИОНЕРЕ

На основу члана 7 Уредбе о регулисању припадности изабраних претседника и судија (чланова суда) и накнади трошкова присудитељима народних српских и окружних судова Србије од 19 маја 1945 год. („Службени гласник Србије“ бр. 13/45), Министар правосудја Србије у споразуму са Министром финансија Србије даје следеће:

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ

На државне пензионере не примењује се члан трећи већ члан први Уредбе о регулисању припадности изабраних претседника и судија (чланова суда) и накнади трошкова присудитељима народних српских и окружних судова Србије од 19 маја 1945 године уколико је група у којој су пензионисани већа од VI положајне групе.

У Београду, 15 октобра 1945 године

Бр. 19636

Министар правосудја Србије,

Мил. Б. Царевин, с. р.

307.

ОДЛУКА

МИНИСТРА ПРАВОСУДЈА СРБИЈЕ О ОБРАЗОВАЊУ СУДОВА СОЦИЈАЛНОГ ОСИГУРАЊА НА ПОДРУЧЈУ СРБИЈЕ (СА АУТОНОМНОМ КОСОВСКО-МЕТОХИЈСКОМ ОБЛАШЋУ)

На основу чл. 9 Закона о спровођењу социјалног осигурања на подручју Демократске федеративне Југославије од 2 маја 1945 године и чл. 4 Закона о уређењу судова социјалног осигурања и Врховног суда социјалног осигурања од 26 октобра 1945 године

ОДЛУЧУЈЕМ:

Да се на подручју Србије (са аутономном Косовско-Метохијском облашћу) образују судови социјалног осигурања и то:

код Народног окружног суда за град Београд у Београду за подручје филијале Земаљског суда за социјално осигурање са седиштем у Београду;

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК СРБИЈЕ

ГОДИНА II — БРОЈ 9

26 ЈАНУАР 1946 — БЕОГРАД

ЦЕНА ПО ТАБАКУ 4— ДИН.

13.

На основу тач. 1, 4 и 8 Одлуке Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије о конституисању Антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије као законског законодавног и извршног органа државне власти демократске Србије, у вези са чл. 3 Закона о изменама и допунама ове Одлуке, — Претседништво Народне скупштине Србије доноси

ЗАКОН

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И УНУТРАШЊОЈ КОЛОНИЗАЦИЈИ ОД 14. НОВЕМБРА 1945 ГОД.

Члан 1

У чл. 7 Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији од 14. новембра 1945. године, додаје се уз тач. 4 нов став који гласи: „Ово издавање који министар аграрне реформе и колонизације, у споразуму са ресорним министрима Народне власти Србије, који имају обрадиве земље на управи“.

Члан 2

Из чл. 7 истог Закона додаје се нов члан 7а који гласи: „Земљопривичка породица која се насељава на земљу којој је додељена на основу чл. 18 савезног Закона о аграрној реформи и колонизацији од 23. августа 1945. године или по чл. 37 Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији од 14. новембра 1945. године, а поседовала је у месту из којег се иселила земљу и зграде, престаје бити власник свога ранијег поседа.“

Губе право власништва на ранијем поседу и оне породице којима буде додељена земља по чл. 18 савезног закона у истом месту у коме су до сад живеле и у коме су имале посед који напуштају.

Уколико је ранији посед овако иселене породице (мо посед шире куће заједнице од које се та породица одвојила, док је други део заједнице остао на старом поседу), може овај посед или његов део остати, по одлуци надлежне власти, у својину представника тега куће заједнице, највише до законског максимума.

Уколико се са ранијег поседа иселава цела кућа заједнице, ранији посед улази у фонд аграрне реформе за додељивање месним аграрним интересима.

На земљу додељену колонистима у Војводини или у унутрашњој колонизацији мора се населити цела породица која је била појављена за колонизацију и којој је земља додељена.

У случају да ранији посед колониста остаје једном делу раније куће заједнице, колонистичка породица нема право на накнаду за остављену земљу и зграде. У случају кад ранија земља и зграде улазе у фонд аграрне реформе, колониста

има право на накнаду по цени предвиђеној у чл. 9 Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији.

Члан 3

Члан 27 истог Закона мења се и гласи:

„За установљење земљишног поседа по овом Закону меродавно је право власништва како је било уписано у земљишним књигама на дан 10. јула 1945. године, уколико то овим Законом није drukчије предвиђено.“

Промена права власништва која није до 10. јула 1945. године уписана, вреди само ако је до тога дана:

1) предбележена,

2) извршена на земљишту, а о промени постоји пуноважан докуменат, издат или оверен од суда или јавног бележника.

Код случаја где је Привилегована аграрна банка постала власник због неплаћеног дуга, па је ранији власник или купац до 10. јула 1945. године исплатио дуг и о томе постоје докази било код њега било код Банке, а земљиште није уписано на његово име, сматраће се као да је уписивање извршено.“

Члан 4

Овај Закон ступа на снагу кад се објави у „Службеном гласнику Србије“.

Претседништво Народне скупштине Србије

У Београду, 23. јануара 1946. године

Бр. 86

Секретар,

Др. Мил. Влајковић, с. р.

Претседник,

Др. Синиша Сталковић, с. р.

14.

На основу тач. 1, 4 и 8 Одлуке Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије о конституисању Антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије као законског законодавног и извршног органа државне власти демократске Србије, у вези са чл. 3 Закона о изменама и допунама ове Одлуке, — Претседништво Народне скупштине Србије доноси

ЗАКОН

О ИЗМЕНИ ЗАКОНА ОД 23. АВГУСТА 1945 ГОД. БР. 1968 О БИТЕЛАНУ ФОНДА ЗА ОШТЋУ СВОЈИХ ЗГРАДА РАЗОРЕНИХ И ОШТЋЕНИХ ЗА ВРЕМЕ РАТА НА ПОДРУЧЈУ СРБИЈЕ.

Члан 1

Умеша са тач. 6 члана 2 Закона о осигурању фондова за бележбу својих зграда разорених и оштећених за време рата на подручју Србије.